woib temma ſedda ſoja nenda arwata, kui Jani päwa ajal ö ſoedus on ja ſeſt ſaab kül ollema, mis ſoem on, on nuhtlusſeks.

Meie armſa tallorahwal on ſe wiis, kas olgo öues 10 ehk 20 kradi külma, ehk 5 ehk 6 kradi ſoja, agga lammaste laut on itka ühtewiſi kinni. Se on jo iſeenneſeſt moista, et kui lamba laut kange külmaga ſeeſt pallaw on, kui pallaw on temma ſiis pehme ilmaga?

Et ſedda kahjo, mis ſelle läbbi tulleb, ärrakeelda, peawad lamba laudal, ees ja tagga ſeina ſees, augud ollema, kus toppad ehk lugid ees on, et neid kinni woib pañna ja lahti wötta, kuida ilm juhtub ollema. Kui tunda, et laut wägga ſoe on, woib ſedda toppa ehk luuki lahti tehha, et pallaw ſönniko ja lammaste enneste hinge aur wälja lähhäb. On üsna pehme ilm, woiwad möllemad augud lahti ſeista, kus ſiis wärske tuul ſiſſe tulleb, mis nende terwiſele hea on.

Katſuge ſedda järrele ja piddage lamba lauda auk tule alt, pehme ilmaga lahti, ſiis ei olle teil mitte ennam tarwis, lambaid korrikus piddada.

Wasſika kaswatamiſega on ſeſamma luggu. Perrenaeſed wötwad wasſikaſt kohhe pärraſt ſündimiſt emma alt ärra ja wiwad pallawa lammaste lauta, kus ta ſedda haiſewat leitſakaſt ſiſſe peab hingama ja nenda hakkab ſe nödder loom kohhe kidduma. On agga lammaste lautas lahke ja wärske tuul läbbi käimas, ſiis on ſe wasſikale kui ka lambale hea. Ja kui wasſikas wähhegi toito ſaab, ſiis kaswab temma lahkes tules priskeste; muido pallawuſſes jääb ta känni, weab kokko, ei ſö egga jo. Saab wasſikas hästi peetud, ſiis kaswawad temma pima ſoned tuggewad, annab wannemalt rohkeste pima ja keik jahho ja ſolki, mis temmale antakſe, möub ka temmale; agga kiddund lomale ei möu iſſegi püli-jahhud ennam.

Kuulge armſad perre-emmad,
Teie kasſuks on need ſannad,
Mis ſiin ſeiswad teie ees,
Selle ue aasta ſees:
Möttelge niiid iſſe järge,
Se ei olle mitte kerge,
Perrenaeſe nimme kanda,
Riet ja ka leiba anda.
Ommad lapſed, ehk ka perre,

Eesti-rahwa mÃ¤Â¶nnus Kalender 1866, lk. 23